

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžk/14/2019
Identifikačné číslo spisu: 4017200494
Dátum vydania rozhodnutia: 23.02.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Igor Belko
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:4017200494.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a členov senátu JUDr. Ing. Miroslava Gavalca, PhD. a JUDr. Mariána Trenčana v právnej veci sťažovateľa (pôv. žalobca): NUBIUM, s. r. o., so sídlom Trenčianska 705/55, 821 09 Bratislava, IČO: 47 545 674, právne zastúpený: JUDr. Ján Mišura, PhD., advokát, so sídlom Záhradnícka 27, 811 07 Bratislava, IČO: 37 925 458, proti žalovanému: Okresný úrad Nitra, odbor výstavy a bytovej politiky, so sídlom Štefánikova trieda 69, 949 01 Nitra, za účasti ďalšieho účastníka konania: RADAS, s. r. o., so sídlom Cabajská cesta 28, 949 01 Nitra, IČO: 36 546 321, o všeobecnej správnej žalobe, v konaní o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 15S/16/2017-105 zo dňa 9. októbra 2018 v spojení s doplniacím rozsudkom č. k. 15S/16/2017-127 zo dňa 8. januára 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 15S/16/2017-105 zo dňa 9. októbra 2018 v spojení s doplniacím rozsudkom č. k. 15S/16/2017-127 zo dňa 8. januára 2019 mení tak, že rozhodnutie žalovaného č. OU-NR-OVBP2-2017/020702-2 zo dňa 25.05.2017 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Sťažovateľovi priznáva právo na úplnú náhradu trov konania voči žalovanému.

Ďalšiemu účastníkovi konania právo na náhradu trov konania nepriznáva.

Odôvodnenie

I.
Konanie pred orgánmi verejnej správy

1. Predmetom konania pred orgánmi verejnej správy bola žiadosť sťažovateľa zo dňa 13.12.2016, ktorou podľa § 67 ods. 4 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“) žiadal o zmenu doby trvania reklamnej stavby povolenej stavebným povolením č. 13655/2015-005-La zo dňa 30.10.2015 vo veci 2 ks jednostrannej reklamnej stavby typu „Billboard“ v tvare „V“, umiestnenej popri Cabajskej ceste, na pozemku parcelné číslo 4758/9, reg. „C“ KN, katastrálne územie X., rozmer reklamnej plochy 5,1 x 2,4 m (identifikačné

číslo: 78).

2. Mesto Nitra (ďalej len „stavebný úrad“) výzvou zo dňa 19.12.2016 požiadal sťažovateľa, aby v súlade s § 60 ods. 1 stavebného zákona v lehote 60 dní odo dňa jej doručenia doplnil predloženú žiadosť o písomné splnomocnenie pre pani K. G. na vybavenie žiadosti a o stanovisko Krajského dopravného inšpektorátu Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Nitre (ďalej len „dopravný inšpektorát“) k bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

3. Sťažovateľ listom zo dňa 11.01.2017 doplnil predmetnú žiadosť dokladom o úhrade správneho poplatku a požadovaným písomným splnomocnením. K požiadavke o doloženie stanoviska dopravného inšpektorátu uviedol, že toto je vyžadované nad rámec zákona, a preto ho nedokladá, odvolávajúc sa pritom na stanovisko Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR č. 08512/2016/B623-SV/05723/Da z 02.02.2016. Podľa predmetného usmernenia sa totiž k žiadosti o predĺženie doby trvania reklamných stavieb dokladajú len doklady, ktorými stavebník preukáže vzťah k pozemku, najmä to, že je vlastníkom pozemku alebo stavby alebo má k pozemku, či stavbe iné právo, ktoré ho oprávňuje predĺžiť dobu trvania reklamnej stavby, alebo priloží iné doklady, ktoré sú potrebné na preukázanie oprávnenia na predĺženie doby trvania reklamnej stavby. Stavebný úrad v konaní o predĺženie doby trvania stavby posudzuje len doklady, ktoré stavebníka oprávňujú predĺžiť dobu trvania stavby. Reklamná stavba sa nachádza v sídelnom útvare obce (v intraviláne).

4. Stavebný úrad rozhodnutím č. 19770/2016-005-Re zo dňa 01.03.2017 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) podľa § 60 ods. 2 písm. c) stavebného zákona zastavil konanie o zmenu doby trvania reklamnej stavby. Dôvodom bola skutočnosť, že žiadosť o zmenu doby trvania reklamnej stavby nebola doplnená v lehote 60 dní odo dňa doručenia písomnej výzvy o chýbajúci doklad, a to stanovisko dopravného inšpektorátu.

5. Odvolanie sťažovateľa žalovaný rozhodnutím č. OU-NR-OVBP2-2017/020702-2 zo dňa 25.05.2017 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“) zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že stavebný úrad odôvodnil požiadavku doplnenia stanoviska dopravného inšpektorátu tým, že v predmetnej lokalite (cesta II/562) je zaznamenaná zvýšená intenzita dopravného prúdu, a to vzhľadom na samotný charakter cesty, ktorá tvorí dopravný ťah do Mesta Nitra v smere od rýchlostnej cesty R1 a od Mesta Šaľa. Na vodičov sú v predmetnej lokalite kladené zvýšené nároky na sledovanie situácie v cestnej premávke a umiestnenie reklamných stavieb pôsobí negatívne na vodičov vozidiel a na ich schopnosť viesť vozidlo a sledovať situáciu v cestnej premávke. Navyše, v blízkosti reklamnej stavby sa nachádza zastávka MHD, s čím súvisí zvýšený pohyb chodcov v danom priestore.

6. Stavebný úrad v odôvodnení svojho rozhodnutia vychádzal z usmernenia Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR č. 23224/2015/B623-SV/59686/Da zo dňa 06.10.2015, avšak tento podklad v rozhodnutí neuvádza. Podľa uvedeného usmernenia, „dotknutým orgánom štátnej správy pri povoľovaní reklamných stavieb je podľa zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) v znení neskorších predpisov cestný správny orgán len v prípade, že sa umiestňujú na pozemnej komunikácii alebo v ochrannom pásme pozemnej komunikácie. Pokiaľ sa jedná o cesty v intraviláne obcí, v ktorom nie sú ochranné pásma ciest, cestné správne orgány sa spravidla k umiestneniu reklamných stavieb nevyjadrujú, ale pre riadne posúdenie podania si stavebný úrad v zmysle § 3 ods. 5 správneho poriadku môže vyžiadať stanovisko dopravného inšpektorátu, ktorý chráni záujmy z hľadiska plynulosti a bezpečnosti cestnej premávky, ktorá by mohla byť reklamnou stavbou ohrozená.“ Preto stavebný úrad postupoval správne a v súlade so zákonom, keď vzhľadom na dopravnú situáciu v okolí reklamnej stavby požadoval predložiť vyjadrenie dopravného inšpektorátu.

II.

Konanie pred správnym súdom

7. Proti preskúmanému rozhodnutiu podal sťažovateľ v zákonnej lehote správnu žalobu na Krajský súd v Nitre (ďalej len „krajský súd“) a navrhol toto rozhodnutie zrušiť a vrátiť vec žalovanému na ďalšie

konanie.

8. V podanej správnej žalobe najmä uviedol, že

- v danom prípade išlo o konanie o predĺženie doby trvania reklamnej stavby a nie o konanie o povolení stavby, pričom reklamná stavba už raz bola povolená, t. j. aj s ohľadom na charakter cesty a intenzitu dopravného prúdu na takejto ceste;
- zo žiadneho dôkazu v spise nevyplýva zvýšenie intenzity dopravného prúdu s ohľadom na charakter cesty od posledného rozhodnutia správneho orgánu, ktorým stavbu povolil a pokiaľ by taká skutočnosť aj z akéhokoľvek dôkazu vyplývala, pre to, aby správny orgán mohol urobiť záver o zvýšenej intenzite dopravného prúdu s ohľadom na charakter cesty (ako to učinil, pričom charakter cesty bol ten istý aj pri pôvodnom povolení stavby), nemal konanie zastaviť, ale žiadosť o predĺženie lehoty trvania stavby zamietnuť, ak mal za preukázané, že je dotknutý záujem chránený osobitným predpisom spôsobom, ktorý bráni predĺženiu doby trvania stavby;
- vyžadovanie stanoviska dopravného inšpektorátu k plynulosti a bezpečnosti cestnej premávky od sťažovateľa nad rámec § 126 ods. 1 stavebného zákona predstavuje svojvoľný postup správneho orgánu;
- absencia stanoviska je s ohľadom na zákonné podmienky pre zastavenie konania podľa § 60 ods. 1 a 2 písm. c) stavebného zákona bezpredmetná;
- prvostupňový správny orgán a žalovaný musel mať dostatok informácií pre meritórne rozhodnutie, keďže sám uviedol, že reklamná stavba môže, či má mať vplyv na pozornosť vodičov;
- orgány verejnej správy sa nevysporiadali so skutočnosťou, že pokiaľ by mal byť dotknutý akýkoľvek verejný záujem v súvislosti s reklamnou stavbou, postup správneho orgánu prvého stupňa predpisuje priamo stavebný zákon v § 61 ods. 1 až 6, pričom ak už raz bola stavba povolená a konalo sa o predĺžovaní doby jej trvania, vyžadovanie akýchkoľvek dokladov týkajúcich sa záujmov, ktoré majú byť chránené výlučne podľa osobitných predpisov taxatívne vymenovaných v § 126 stavebného zákona, je možné vykonať len postupom konformným so zákonom a sťažovateľ predložil všetky doklady potrebné k rozhodnutiu;
- orgány verejnej správy nezistili spoľahlivo skutkový stav, keď žiadne dokazovanie nevykonávali a s ohľadom na obsah administratívneho spisu nemohli a evidentne ani nemali ako dospieť k záveru o zvýšenej intenzite dopravného prúdu na ceste II/562 s ohľadom na charakter cesty ako dôvodu na požadovanie akéhokoľvek dokladu;
- stavebný úrad môže požadovať doplnenie žiadosti o stavebné povolenie iba ak chýba niektorá náležitosť podľa § 58 ods. 1 a 2 stavebného zákona;
- nemožno zastaviť konanie o predĺžení doby trvania reklamnej stavby, ak stavebný úrad požadoval doplnenie žiadosti o také údaje alebo dokumenty, ktoré nie sú potrebné na rozhodnutie o jednoduchej stavebnej konštrukcii;
- nebolo zrejmé, na základe akého ustanovenia osobitného predpisu je potrebné stanovisko iného orgánu, rovnako ako skutočnosť, z akého dôvodu správny orgán nepostupoval v súlade s § 61 ods. 6, § 62 ods. 3 stavebného zákona a § 32 ods. 1 správneho poriadku a nevyžiadal si stanovisko sám.

9. Krajský súd v Nitre dospel k záveru o tom, že správna žaloba je nedôvodná z dôvodu, že

- stavebný zákon v § 126 ods. 1 upravuje, že ak sa konanie podľa tohto zákona týka záujmov chránených predpismi, okrem iných, aj o pozemných komunikáciách, rozhodne stavebný úrad na základe záväzného stanoviska dotknutého orgánu podľa § 140a, ktorý uplatňuje požiadavky podľa osobitných predpisov;
- dotknutými orgánmi sú spolupracujúce orgány verejnej správy špecializujúce sa na oblasť mimo rámca pôsobnosti stavebného úradu a iba z ich odôvodnení je zrejmé, či a ako bol preskúmaný verejný záujem dotknutý;
- podľa § 140b ods. 1 stavebného zákona je obsah záväzného stanoviska pre správny orgán v konaní podľa tohto zákona záväzný a bez zosúladenia záväzného stanoviska s inými záväznými stanoviskami nemôže vo veci rozhodnúť;
- v prvostupňovom správnom rozhodnutí sa uvádza, že pokiaľ ide o cesty v intraviláne Mesta Nitra, cestné správne orgány sa spravidla k umiestneniu reklamných stavieb nevyjadrujú;
- pre riadne posúdenie žiadosti si stavebný úrad podľa § 3 ods. 5 správneho poriadku môže vyžadovať

stanovisko dopravného inšpektorátu, ktorý chráni záujmy z hľadiska plynulosti a bezpečnosti cestnej premávky, ktorá by mohla byť reklamnými stavbami ohrozená, pričom rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán (§ 32 ods. 2 správneho poriadku);

- stavebný zákon správne mu orgánu neukladá povinnosť, aby si záväzné stanovisko dotknutého orgánu vyžiadal sám;

- podľa zistení správneho orgánu bola v predmetnej lokalite (cesta II/562) zaznamenaná zvýšená intenzita dopravného prúdu, a to vzhľadom na samotný charakter cesty, ktorá tvorí dopravný ťah do Mesta Nitra v smere od rýchlostnej cesty R1 a od Mesta Šaľa;

- na vodičov sú v predmetnej lokalite kladené zvýšené nároky na sledovanie situácie v cestnej premávke a umiestnenie reklamných stavieb pôsobí negatívne na vodičov a ich schopnosť na vedenie vozidla a sledovanie situácie v cestnej premávke;

- stavebný úrad nepostupoval nad rámec zákona, keď v rámci kompletizácie podkladov trval na doplnení predloženej žiadosti aj o vyjadrenie dopravného inšpektorátu, keďže od povolenia reklamnej stavby rozhodnutím zo dňa 30.10.2015 uplynul určitý čas, kedy mohlo dôjsť k zmenám dopravnej situácie z hľadiska plynulosti a bezpečnosti cestnej premávky, ktorá by mohla byť reklamnou stavbou ohrozená.

III.

Kasačná sťažnosť, stanovisko žalovaného

10. Proti rozsudku krajského súdu podal sťažovateľ včas kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g/ a h/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) a navrhol aby kasačný súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že preskúmané rozhodnutie v spojení s prvostupňovým rozhodnutím zrušuje a vec vracia stavebnému úradu na ďalšie konanie.

11. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti uviedol najmä, že

- krajský súd nesprávne aplikoval ust. § 126 ods. 1 stavebného zákona, z ktorého nie je možné vyvodiť záujem, ktorý by mal byť chránený dopravným inšpektorátom ako dotknutým orgánom;

- ust. § 126 ods. 1 stavebného zákona predstavuje taxatívny výpočet záujmov, ktoré sú chránené osobitnými predpismi a týchto musí byť súčasne v súlade s čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky uvedená kompetencia vydávať záväzné stanovisko;

- správny orgán nemôže požadovať doklady nad rámec zákona, v opačnom prípade by išlo o svojvôľu a porušenie základnej ústavnoprávnej zásady podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky;

- krajský súd neuviedol v akom osobitnom predpise by sa kompetencia dopravného inšpektorátu mala v nadväznosti na ust. § 126 ods. 1 Stavebného zákona nachádzať;

- krajský súd cituje právne normy, ktoré vôbec nesúvisia s konaním, ktoré by sa mohlo týkať reklamných stavieb, a to § 3b ods. 3 Cestného zákona, pričom opomenul ust. § 39a ods. 3 písm. e) Stavebného zákona, podľa ktorého rozhodnutie o umiestnení stavby sa nevyžaduje na reklamné stavby, a teda ust. § 3b ods. 3 Cestného zákona nie je použiteľné;

- napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov a pre priemerného adresáta akým je aj sťažovateľ je nepochopiteľný;

- kompetencia dopravného inšpektorátu na úseku ochrany plynulosti a bezpečnosti cestnej premávky sa nevykonáva v konaní o predĺžení doby trvania reklamnej stavby záväzným stanoviskom a nevyplýva zo žiadneho osobitného predpisu, ani z ust. § 126 ods. 1 stavebného zákona;

- reklamná stavba je postavená mimo cestnej komunikácie, v sídelnom útvare obce;

- vyvodenie kompetencií z ustanovenia Správneho poriadku je nesprávnym právnym posúdením v podobe nesprávnej aplikácie cit. ustanovenia v rozpore s čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a narážajúcim aj na normu obsiahnutú v § 39a ods. 3 písm. e) Stavebného zákona, ktorý vylučuje územné konanie/konanie o umiestnení stavby v prípade reklamných stavieb;

- orgány verejnej správy nevykonali žiadne dôkazy, ktoré by odôvodňovali skutkový záver o tom, že dopravná situácia (bez ohľadu na absenciu vo výpočte podľa § 126 ods. 1 Stavebného zákona) sa zmenila, pretože jednoducho v administratívnom spise sa nenachádza nič, čo by dopravnú situáciu akokoľvek objektivizovalo z dôkazov do zistení v kvalite spoľahlivosti, ale ani nič, čo by svedčilo o akejkolvek zmene pre absenciu porovnávacieho základu ako aj porovnávanej skutočnosti v podobe relevantnej premennej;

- prvostupňové a preskúmané rozhodnutie nespĺňajú kritériá požadované zákonom pre preskúmateľnosť rozhodnutia a krajský súd sa podľa názoru odchýlil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu (5SŽi 1/2009, 1SŽo 23/2010, 1SŽd/18/2011), keď naďalej zostáva priemernému adresátovi, ktorým je sťažovateľ, upretá možnosť pochopiť právne závery nevybočujúce z logiky aplikácie práva a vedúce k myšlienke obsiahnutej vo výrokovej časti rozhodnutí stavebného úradu a žalovaného;

- odôvodnenie napadnutého rozsudku nemôže niesť kvalitu predpokladanú zákonom a aj rozhodovacou praxou kasačného súdu v podobe možnosti pochopenia dôvodov rozhodnutia priemernému adresátovi, ktorým je aj sťažovateľ.

12. Žalovaný ani ďalší účastníci konania sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadrili.

IV.

Právne závery kasačného súdu

13. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ v lehote včas (§ 443 ods. 1 S.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné zmeniť podľa § 462 ods. 2 S.s.p. tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

14. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 23. februára 2021 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

Podľa § 3 ods. 5 Správneho poriadku rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Podľa § 60 ods. 1 Stavebného zákona ak predložená žiadosť o stavebné povolenie, najmä dokumentácia neposkytuje dostatočný podklad pre posúdenie navrhovanej stavby alebo udržiavacích prác na nej alebo ak sa v dokumentácii nedodržia podmienky územného rozhodnutia, vyzve stavebný úrad stavebníka, aby žiadosť v primeranej lehote doplnil, prípadne aby ju uviedol do súladu s podmienkami územného rozhodnutia, a upozorní ho, že inak stavebné konanie zastaví.

Podľa § 60 ods. 2 písm. c) Stavebného zákona stavebný úrad zastaví stavebné konanie, ak stavebník nedoplnil žiadosť v určenej lehote podľa odseku 1.

15. Pokiaľ ide o sťažnostný bod brojaci proti nepreskúmateľnosti rozhodnutia žalovaného, kasačný súd s prihliadnutím na jeho obsah konštatuje opodstatnenosť tohto sťažnostného bodu a vzhľadom na spôsob, ako sa s totožnou žalobnou námietkou vysporiadal krajský súd, dôvod kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. h) S.s.p. (odklon od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu vo vzťahu k preskúmateľnosti rozhodnutí správnych orgánov -5SŽi 1/2009, 1SŽo 23/2010, 1SŽd/18/2011) považoval za naplnený.

16. S poukazom na obsah odôvodnenia preskúmaného rozhodnutia nie je možné prijať iný záver, ako ten, že žalovaný sa nedostatočne vysporiadal s argumentáciou sťažovateľa, ktorou v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu spochybňoval zákonný dôvod požiadavky na predloženie stanoviska dotknutého orgánu- Krajského dopravného inšpektorátu a namietal jej neopodstatnenosť pre účely rozhodnutia vo veci stavebného povolenia reklamnej stavby v sídelnom útvare mesta.

17. Žalovaný iba citoval ustanovenia stavebného zákona (§ 126 ods. 1, 140a ods. 1 písm. a) a ods. 3 a 140b ods. 1) a správneho poriadku (§32 ods. 1), popísal súčasnú dopravnú situáciu v lokalite umiestnenia reklamnej stavby a poukázal na usmernenie Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky č. 23224/2015/B623-SV/59686/Da zo dňa 06.10.2015 z ktorého vyplynulo

najmä, že dotknutým orgánom štátnej správy pri povoľovaní reklamných stavieb je podľa zákona č. 135/1961 Zb. cestný správny orgán len v prípade, že sa umiestňujú na pozemnej komunikácii alebo v ochrannom pásme pozemnej komunikácie. Pokiaľ sa jedná o cesty v intraviláne obcí, v ktorom nie sú ochranné pásma ciest, cestné správne orgány sa spravidla nevyjadrujú, ale pre riadne posúdenie podania si stavebný úrad v zmysle § 3 ods. 5 správneho poriadku môže vyžiadať stanovisko dopravného inšpektorátu. Samotnej podstate odvolacej námietky sa žalovaný v napadnutom rozhodnutí vôbec nevenoval a vo vzťahu k jej relevancii nedal žiadnu odpoveď.

18. Argumentácia sťažovateľa týkajúca sa neopodstatnenosti výzvy na predloženie stanoviska dopravného inšpektorátu pre účely predmetného stavebného konania na vydanie stavebného povolenia pre navrhované reklamné stavby, absencie zákonného dôvodu pre vyžadovanie tohto dokladu a možnosti stavebného úradu vyžiadať si stanovisko od dotknutého orgánu priamo (bez zaťažovania sťažovateľa touto povinnosťou) tvorila zásadnú otázku významne ovplyvňujúcu posúdenie splnenia podmienok na zastavenie stavebného konania z dôvodu podľa § 60 ods. 2 písm. c) stavebného zákona.

19. Pre skúmanie zákonnosti postupu stavebného úradu bolo potrebné v rámci odvolacieho konania, vysporiadať sa s právnou otázkou namietanej potrebnosti, resp. legality požiadavky stavebného úradu, vo forme výzvy, na predloženie predmetného stanoviska dopravného inšpektorátu, pod sankciou zastavenia konania z dôvodu podľa § 60 ods. 2 písm. c) stavebného zákona, t. j. z dôvodu, že stavebník nedoplní žiadosť v určenej lehote.

20. Nebolo namieste, aby žalovaný ako odvolací orgán, vo vzťahu k odvolacím námietkam napádajúcim neopodstatnenosť a nezákonnosť požiadavky stavebného úradu na predloženie záväzného stanoviska od dopravného inšpektorátu, vyhodnotil správnosť a zákonnosť postupu stavebného úradu len poukazom na usmernenie Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky.

21. Navyše správne orgány sa s postavením dopravného inšpektorátu v priebehu administratívneho konania (na prvom ako aj na odvolacom stupni) zrozumiteľne nevysporiadali. Zatiaľ čo stavebný úrad požadoval predloženie stanoviska argumentujúc jedine ust. § 32 ods. 1 a 2 a § 3 ods. 5 Správneho poriadku a žalovaný predloženie vyjadrenia (navyše aj s citáciou § 126 ods. 1, 140a ods. 1 písm. a) a ods. 3 a 140b ods. 1 stavebného zákona), krajský súd iba nekritickým zopakovaním časti argumentácie správnych orgánov k záväzným stanoviskám dotknutých orgánov dospel k záveru o tom, že stavebný zákon stavebnému úradu neukladá povinnosť, aby si záväzné stanovisko dotknutého orgánu vyžiadal sám. Takýmto pomerne neurčitým spôsobom krajský súd ustálil záver (zjavne) o postavení dopravného inšpektorátu ako dotknutého orgánu a o legalite a opodstatnenosti požiadavky stavebného úradu na predloženie sporného stanoviska (vyjadrenia).

22. Sťažovateľ nesúhlasil s výzvou na predloženie stanoviska. Mal za to, že dopravný inšpektorát nemal v tomto konaní postavenie dotknutého orgánu podľa § 140a stavebného zákona, pretože vydanie záväzného stanoviska podľa § 140b stavebného zákona nemá upravené v osobitnom predpise. Zároveň namietal, že predloženie stanoviska dopravného inšpektorátu nie je povinnou prílohou žiadosti o vydanie stavebného povolenia a preto ho mal zabezpečiť stavebný úrad.

Podľa § 126 ods. 1 stavebného zákona ak sa konanie podľa tohto zákona dotýka záujmov chránených predpismi o ochrane zdravia ľudu, o utváraní a ochrane zdravých životných podmienok, vodách, o ochrane prírodných liečebných kúpeľov a prírodných liečivých zdrojov, o ochrane poľnohospodárskeho pôdneho fondu, o lesoch a lesnom hospodárstve, o opatreniach na ochranu ovzdušia, o ochrane a využití nerastného bohatstva, o kultúrnych pamiatkach, o štátnej ochrane prírody, o požiarnej ochrane, o zákaze biologických zbraní, na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, o odpadoch, o veterinárnej starostlivosti, o vplyvoch na životné prostredie, o jadrovej bezpečnosti jadrových zariadení, o prevencii závažných priemyselných havárií, o správe štátnych hraníc, o pozemných komunikáciách, o dráhach a o doprave na dráhach, o civilnom letectve, o vnútrozemskej plavbe, o energetike, o tepelnej energetike, o elektronických komunikáciách, o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách, o civilnej ochrane, o inšpekcii práce a o štátnej geologickej správe, rozhodne stavebný úrad na základe záväzného stanoviska dotknutého orgánu podľa § 140a, ktorý uplatňuje požiadavky podľa osobitných

predpisov.

Podľa § 140a ods. 1 písm. a) stavebného zákona dotknutým orgánom podľa tohto zákona je orgán verejnej správy, ktorý je správnym orgánom chrániacim záujmy uvedené v § 126 ods. 1, ak konanie podľa osobitného predpisu upravujúceho jeho pôsobnosť je súčasťou konania podľa tohto zákona, má naň nadväzovať alebo s ním súvisí.

Podľa § 140b ods. 1 stavebného zákona záväzné stanovisko je na účely konaní podľa tohto zákona stanovisko, vyjadrenie, súhlas alebo iný správny úkon dotknutého orgánu, uplatňujúceho záujmy chránené osobitnými predpismi, ktorý je ako záväzné stanovisko upravený v osobitnom predpise. Obsah záväzného stanoviska je pre správny orgán v konaní podľa tohto zákona záväzný a bez zosúladenia záväzného stanoviska s inými záväznými stanoviskami nemôže rozhodnúť vo veci.

Podľa § 140b ods. 2 stavebného zákona dotknutý orgán je oprávnený uplatňovať požiadavky v rozsahu svojej pôsobnosti ustanovenej osobitným predpisom. Vo svojom záväznom stanovisku je povinný vždy uviesť ustanovenie osobitného predpisu, na základe ktorého uplatňuje svoju pôsobnosť, a údaj, či týmto záväzným stanoviskom zároveň nahrádza stanovisko pre konanie nasledujúce podľa tohto zákona.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) tento zákon upravuje výstavbu, užívanie a ochranu pozemných komunikácií, práva a povinnosti vlastníkov a správcov pozemných komunikácií a ich užívateľov, ako aj pôsobnosť orgánov štátnej správy (§ 3) a orgánov štátneho odborného dozoru (§ 3c) vo veciach pozemných komunikácií.

Podľa § 3 ods. 1 cestného zákona orgány štátnej správy pre pozemné komunikácie sú:

- a) ministerstvo,
- b) okresné úrady v sídlach krajov,
- c) okresné úrady.

Podľa 11 ods. 1 prvej vety cestného zákona na ochranu diaľnic, ciest a miestnych komunikácií a premávky na nich mimo sídelného útvaru obce ohraničeného dopravnou značkou označujúcou začiatok a koniec obce slúžia cestné ochranné pásma.

23. Dotknutý orgán je oprávnený uplatňovať požiadavky v rozsahu svojej pôsobnosti ustanovenej osobitným predpisom. Vo svojom záväznom stanovisku je povinný vždy uviesť ustanovenie osobitného predpisu, na základe ktorého uplatňuje svoju pôsobnosť, a údaj, či týmto záväzným stanoviskom zároveň nahrádza stanovisko pre konanie nasledujúce podľa tohto zákona. Okruh dotknutých orgánov pre konanie podľa stavebného zákona je upravený v § 140a stavebného zákona.

24. Vychádzajúc z ustanovení stavebného zákona a osobitných predpisov (v znení účinnom v rozhodujúcom období) osobitný predpis neuvádza, že by mal byť dopravný inšpektorát dotknutým orgánom v predmetnom konaní. Ustanovenie § 126 ods. 1 stavebného zákona pojednáva o záujmoch chránených (okrem iných tam zmienených) predpismi o pozemných komunikáciách. Týmto predpisom je cestný zákon, podľa ktorého orgány štátnej správy pre pozemné komunikácie sú ministerstvo, okresné úrady v sídlach krajov a okresné úrady. Miestnu štátnu správu vo veciach miestnych komunikácií a účelových komunikácií vykonávajú obce ako prenesený výkon štátnej správy. Pôsobnosť špeciálneho stavebného úradu pre miestne komunikácie a účelové komunikácie vykonávajú obce ako prenesený výkon štátnej správy.

25. Vyššie uvedené orgány sú vo všeobecnosti správnymi orgánmi podľa príslušného osobitného predpisu a v prípadoch, ak tak výslovne stanovuje osobitný predpis, sú dotknutými orgánmi.

26. Stanovisko dopravného inšpektorátu v tomto prípade nemožno považovať za stanovisko dotknutého orgánu, keďže zákon takúto kompetenciu policajnému zboru (ktorého je dopravný inšpektorát súčasťou) nestanovuje.

Podľa § 8 ods. 2 vyhlášky č. 453/2000 Z.z. ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona k žiadosti o stavebné povolenie sa prikladajú

- a) doklady, ktorými stavebník preukazuje, že je vlastníkom pozemku alebo stavby alebo že má k pozemku či stavbe iné právo, ktoré ho oprávňuje zriadiť na pozemku požadovanú stavbu alebo vykonať zmenu stavby, alebo udržiavacie práce na nej,
- b) projektová dokumentácia stavby (projekt stavby) vypracovaná oprávnenou osobou v troch

vyhotoveniach; ak ide o stavby podľa § 45 ods. 6 písm. a) zákona, postačí dokumentácia vypracovaná osobou s príslušným odborným vzdelaním,

c) rozhodnutia, stanoviská, vyjadrenia, súhlasy, posúdenia alebo iné opatrenia dotknutých orgánov štátnej správy a obce,

d) doklady o rokovaníach s účastníkmi stavebného konania, ak sa konali pred podaním žiadosti,

e) kópia všeobecne záväzného nariadenia o schválení územného plánu zóny, ak sa územné rozhodnutie nevyžaduje,

f) ak ide o stavbu uskutočňovanú svojpomocou, vyhlásenie stavebného dozoru alebo kvalifikovanej osoby, že bude zabezpečovať odborné vedenie uskutočňovania stavby.

Podľa § 15 ods. 2 vyhlášky č. 453/2000 Z.z. ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona k žiadosti o povolenie informačného, reklamného a propagačného zariadenia sa pripojí

a) dokumentácia obsahujúca návrh informačného, reklamného a propagačného zariadenia a jednoduchý náčrt jeho umiestnenia v primeranej mierke v dvoch vyhotoveniach,

b) doklad, ktorým žiadateľ preukazuje vlastnícke alebo iné právo umiestniť na stavbe alebo pozemku navrhované informačné, reklamné a propagačné zariadenie,

c) rozhodnutia, stanoviská, vyjadrenia, súhlasy, posúdenia alebo iné opatrenia dotknutých orgánov štátnej správy.

Podľa § 15 ods. 3 vyhlášky č. 453/2000 Z.z. ak je to vzhľadom k umiestneniu alebo ku konštrukčnému riešeniu informačného, reklamného a propagačného zariadenia potrebné, v žiadosti sa ďalej uvedie alebo sa k nej pripojí

a) náčrt alebo fotografia nehnuteľnosti alebo aj jej okolia, ktoré preukazujú vhodnosť začlenenia informačného, reklamného a propagačného zariadenia do priestoru a jeho výtvarné riešenie,

b) technický opis konštrukčného riešenia informačného, reklamného a propagačného zariadenia a jeho inštalácie vrátane údajov o vhodnosti použitých materiálov z hľadiska bezpečnosti, stability a mechanickej odolnosti nosnej konštrukcie a jej upevnenia; ak ide o svetelné zariadenie, technický opis spôsobu jeho napojenia na elektrické vedenie,

c) doklady o rokovaníach s vlastníkmi (správcami) stavby alebo pozemku a s účastníkmi konania, ak sa konali pred podaním žiadosti,

d) údaje o tom, či sa prevádzka informačného, reklamného a propagačného zariadenia dotkne práv iných osôb, napr. osvetlením, zakrytím svetla, hlukom.

27. S prihliadnutím na zákonnú úpravu obsahových náležitostí a príloh k žiadosti o stavebné povolenie (§ 58 ods. 1 až 4 stavebného zákona v spojení s § 8 ods. 2 a § 15 ods. 2 a 3 vyhlášky č. 453/2000 Z. z.) a na zákonnú úpravu procesného postupu stavebného úradu pri vedení stavebného konania a pri posudzovaní splnenia zákonných podmienok na vydanie stavebného povolenia (§ 60 ods. 1, § 61 ods. 2 veta prvá, § 61 ods. 6, § 62 ods. 3, § 64 ods. 1 stavebného zákona), je možné jednoznačne prijať záver, že zákonná povinnosť zabezpečiť pre účely stavebného konania vyjadrenie dopravného inšpektorátu, ktorý nie je dotknutým orgánom zaťažuje stavebný úrad, ktorý vedie konanie. Táto povinnosť nemôže byť delegovaná na stavebníka ani zo strany stavebného úradu.

28. Preto nebolo namieste, aby si stavebný úrad vyložil usmernenie Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky (ktoré nepredstavuje záväzný výklad zákona) „pre riadne posúdenie si stavebný úrad v zmysle § 3 ods. 5 správneho poriadku môže vyžiadať stanovisko dopravného inšpektorátu" tak, že má oprávnenie výzvou pod sankciou zastavenia stavebného konania sťažovateľovi uložiť povinnosť predložiť požadované stanovisko dopravného inšpektorátu. Uvedené usmernenie odkazuje na § 3 ods. 5 správneho poriadku („rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu vecí"), ktorý však neukladá priamo povinnosť sťažovateľovi zabezpečiť požadované vyjadrenie alebo stanovisko. Navyše z vyššie uvedeného usmernenia možno vyvodíť, že stavebný úrad mohol zabezpečiť vyjadrenie dopravného inšpektorátu sám.

29. Nepredloženie vyjadrenia, resp. stanoviska na výzvu stavebného úradu sťažovateľom, ktorému takáto povinnosť nevyplýva z právnych predpisov nemohla byť dôvodom na zastavenie konania podľa § 60 ods. 2 písm. c) citovaného zákona. Následok zastavenia stavebného konania z uvedeného dôvodu sa môže viazať len na nedoplnenie žiadosti o náležitosti alebo podklady požadované ustanoveniami § 58 a §

60 ods. 1 stavebného zákona, v spojení s § 8 a 15 vyhlášky č. 453/2000 Z.z., pod ktoré už z vyššie uvedených dôvodov stanovisko dopravného inšpektorátu nemožno subsumovať.

30. Kasačný súd vzhľadom na vyššie uvedené považoval aj uplatnený dôvod kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p. (nesprávne právne posúdenie veci) za naplnený.

31. V ďalšom konaní bude úlohou žalovaného doplniť podklady pre rozhodnutie vo veci naznačeným spôsobom, ako aj doplniť odôvodnenie rozhodnutia vo vzťahu k námietke napádajúcej neopodstatnenosť spornej požiadavky na predloženie vyjadrenia.

V.

32. Z uvedených dôvodov dospel kasačný súd k záveru, že krajský súd porušil zákon, keď správnu žalobu napadnuté rozhodnutie zrušil, kasačná sťažnosť je teda dôvodná a preto napadnutý rozsudok v súlade s ust. § 462 ods. 2 S.s.p zmenil tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

33. O trovách konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 S.s.p. v spojení s § 167 ods. 1 S.s.p. tak, že sťažovateľovi, ktorý bol v konaní úspešný priznal nárok na úplnú náhradu trov konania voči žalovanému.

34. Ďalším účastníkom konania kasačný súd náhradu trov kasačného konania nepriznal, pretože im v kasačnom konaní nebola uložená povinnosť, s plnením ktorej by mu trovy kasačného konania vznikli (§ 169 v spojení s § 467 ods. 1 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok n i e j e prípustný.